

[Mads Larsen.]

løshedsunderstøttelse, end at skulle yde Hjælpen gennem Hjælpekasserne, hvor de faar en saa forholdsvis beskeden Refusion.

Det ærede Medlem omtalte det Forbehold, Venstre har taget vedrørende Betalingen af Fagforeningskontingenter. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i hans Betragtning, thi det er en fuldkommen afgjort Sag, at det for adskillige af Fagforeningsmedlemmerne er af afgørende Betydning for, om de kan finde Beskæftigelse og saaledes ernære sig selv og undlade at ty til det offentlige Hjælp, at de vedblivende har Medlemsret i deres Fagforening, da dette i mange Tilfælde er en ganske nødvendig Betingelse for at faa Beskæftigelse.

Ordføreren (Fr. Andersen [Holbæk A.]):

Jeg maa overfor det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, fastholde, at det, det drejer sig om i det foreliggende Lovforslag, er simpelt hen at øve en Retfærdighedshandling fra Statens Side overfor Kommunerne. Jeg kan ikke forstaa, at et Parti overfor et Lovforslag som det foreliggende kan indtage det Standpunkt at ønske dets Beløb nedskaaret til Halvdelen og saa i samme Aandedræt selv fremsætte sociale Forslag, hvorefter man ønsker Statens Bidrag større, og motivere dette med, at Hensynet til Kommunerne kræver det. Det kan i alt Fald ikke understrege det konservative Folkepartis Syn paa Hjælpekassespørgsmaalet paa nogen gunstig Maade.

Det var en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem Hr. Sevelsted mente, at Aarsagen til, at jeg gjorde min Bemærkning for lidt siden, var, at jeg havde en daarlig Samvittighed og ønskede at komme til snarest muligt. Det er en Misforstaaelse; jeg gjorde min Bemærkning af tre Grunde. Først af den Grund, at jeg fandt det fornødent at rette den Misforstaaelse, som Partiet Venstre ved sine Udtalelser gør sig skyldigt i; dernæst fordi jeg ikke mente, at det var rimeligt at polemisere i Betænkningen, og endelig for det tredje, fordi denne Bemærkning kun kan høre hjemme her ved Sagens tredje Behandling.

Naar det ærede Medlem nu brugte det Udtryk, at man vilde vende sig mod et Misbrug, kan det kun betyde, at det ærede Medlems Parti har en fejlagtig Opfattelse, det kan ikke være Udtryk for, at man derved vil paastaa, at Hjælpekassernes Bestyrelser har foretaget noget, som er i Strid med Hjælpekasselovens Bestemmelser.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker Flertallet for dets Tilslutning til Lovforslaget.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der blev gjort af det ærede Medlem Hr. Sevelsted, skal jeg sige, at det er jo indlysende, at noget fuldkommen udtømmende Svar paa, hvilke Virkninger Loven af 1927 har haft, er det ikke muligt at give, men jeg synes heller ikke, det har saa stor Interesse, naar dog alle, der har udtalt sig om det, Hjælpekasser, Købstæder, Amtmænd, er enige om, at Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse selvfølgelig maatte faa en væsentlig Indflydelse paa Hjælpekassernes Udgifter. Og naar det ærede Medlem selv indrømmer, at i hvert Fald nogen Virkning har det haft, hvorfor saa fortsætte Diskussionen herom? Det bestemte Beløb vil man umuligt kunne faa frem, ogsaa under Hensyn til, at Begrebet Arbejdsløshed ofte ikke forekommer alene, det er ofte kombineret med stor Børneflokk, stor Forsørgerbyrde, Sygdom og lignende.

Naar det ærede Medlem Hr. Sevelsted mente, at Grunden til den store Stigning i Hjælpekassernes Udgifter, til den store Nød, bl. a. var, at man fuldstændig havde forsømt at oprette Krisekasser, hvad Socialdemokratiet havde Hovedansvaret for, maa jeg hertil sige, at jeg tror ikke, at Socialdemokratiet som saadant har noget som helst Ansvar for, hvorvidt der er oprettet Krisekasser eller ej. Jeg har i hvert Fald aldrig i min Virksomhed indenfor dette Parti mærket noget til, at Socialdemokratiet har modsat sig Oprettelse af Krisekasser. Nej, naar der ikke er oprettet flere end 6 Krisekasser, skyldes det jo, hvad der ofte er oplyst, at disse Aar var saa vanskelige og Medlemskontingenterne saa høje, at det var umuligt at paalægge Medlemmerne yderligere Kontingenter. Det var den daværende Indenrigsminister jo ogsaa klar over i 1928, da der indførtes en Lempelse, men heller ikke dette viste sig at være tilstrækkeligt til, som Forholdene laa, at faa oprettet Krisekasser. Nu har vi jo gjort et Forsøg ved det nye Lovforslag om Arbejdsløshedsforsikring m. v. med at gaa videre ad den Vej, som Indenrigsminister Krag betraadte, og jeg haaber, at det saa maa lykkes at faa Forholdene ordnet saaledes, at vi virkelig kan faa oprettet Krisekasser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Betingelse af Fagforeningskontingenter, Sygekasskontingenter og Arbejdsløsheds-kasskontingenter er der naturligvis det at sige,